

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 219

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 mar

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 823 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală	2-4
	Decizia nr. 854 din 17 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 alin. (3) din Codul de procedură civilă	5-6
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.	— Ordonanță militară a ministrului afacerilor interne privind unele măsuri de primă urgență care privesc aglomerările de persoane și circulația transfrontalieră a unor bunuri	7-8

2

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 219/18.III.2020

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 823**

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grebel Bela Attila în Dosarul nr. 3.665/211/2016 al Judecătorei Cluj-Napoca și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.312D/2017.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că, având în vedere dispozițiile art. 257 din Codul de procedură penală, care stabilesc modul de citare a unei persoane în fața instanței de judecată, nu se poate susține că în procesul penal se face o citare formală. Consideră că susținerile autorului excepției vizează un caz particular, astfel că nu pot constitui aspecte de neconstituționalitate a textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 1.221 din 26 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.665/211/2016, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Grebel Bela Attila cu ocazia soluționării unei cereri de redeschidere a procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind tratatele ratificate de Parlament și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13

privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră că dispozițiile de lege criticate sunt în mod accesibile, clare, precise și previzibile, iar aplicarea asigură un remediu concret și efectiv persoanei judecate pentru a obține redeschiderea procesului în situații în care procedurile de citare au fost îndeplinite formal — de prin afișare la sediul instanței —, dar persoana în cauză nu a avut cunoștință, în realitate, de desfășurarea procesului și de a fi informată personal în această privință. Are în vedere că la data de 8 februarie 2016 a aflat că împotriva sa a fost pronunțată o hotărâre penală definitivă de condamnare care a fost încarcerat. Menționează că a avut ca inculpat în Dosarul nr. 9.589/211/2015 al Judecătorei Cluj-Napoca, fiind trimis în judecată, alături de alți inculpați, în baza Reținerii din 17 mai 2015 (Dosarul nr. 1.0212/F Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj-Napoca) și a săvârșirii infracțiunii de tănuire, prevăzută și pedesită de dispozițiile art. 270 din Codul penal. Precizează că nu a avut cunoștință — nici în cursul urmăririi penale și nici în judecată — de faptul că împotriva sa se desfășoară un proces penal, fiind plecat la muncă în Marea Britanie, astfel că nu a ascultat, în cauză, de niciun organ judiciar. Pentru termen de judecată, care a avut loc în fața Judecătorei Cluj-Napoca la 9 iulie 2015, procedura de citare s-a realizat prin afișare pe ușa locuinței și prin afișare la sediul instanței. Sentința nr. 953 din 16 iulie 2015 a Judecătorei Cluj-Napoca l-a condamnat la un an de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tănuire, prevăzută de dispozițiile art. 270 din Codul penal, dispunându-se suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei. Împotriva acestei sentințe au depus cereri de apel și ceilalți inculpați și parchetul. Susține că, pentru termen de judecată fixate în cauză de Curtea de Apel Cluj, fie nu a fost citat, fie a fost citat la adresa de domiciliu sau prin sediul instanței. Curtea de Apel Cluj a admis apelul și a dispus executarea pedepsei de un an închisoare în condiții de detenție, întrucât nu era îndeplinită condiția prevăzută de dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal pe care o dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, în sensul că persoana condamnată nu și-a acordat pentru a presta o muncă neremunerată în interesul comunității. Arată că, pentru admisibilitatea unei cereri de redeschidere a procesului penal în cazul judecării persoanei condamnate, prevederile art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilesc două condiții care trebuie îndeplinite cumulativ. Astfel, mai întâi este necesar ca persoana condamnată să nu fi fost citată la proces și, în al doilea rând, să nu fi luat cunoștință în niciun alt mod oficial despre proces. Consideră că sintagma „nu a fost citată la proces” nu reprezintă suficiente garanții de previzibilitate, astfel că în orice caz nu poate să împiedice utilizarea procedurii de redeschidere a procesului penal, printr-o interpretare restrictivă și arbitrară, în s

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 219/18.III.2020

care în dosarul cauzei se află procese-verbale care dovedesc parcurgerea anumitor proceduri de citare. Susține că dispozițiile art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală se referă la situațiile în care persoana fie nu a fost citată, fie nu a fost legal citată, fără a prelua însă integral ideea care se desprinde din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, independent de legala îndeplinire a procedurii de citare, ceea ce prezintă importanță pentru a se considera că un acuzat a fost judecat în lipsă este ca acesta să nu fi fost informat personal despre procedurile penale întreprinse împotriva lui, neavând astfel cunoștință de proces. Altfel spus, după cum afirmă unii doctrinari, chiar dacă inculpatul a fost legal citat, atunci când nu a primit personal citația și sunt îndeplinite celelalte condiții se poate totuși considera ca acesta a fost judecat în lipsă. Printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că, atunci când o instanță din căile de atac trebuie să se pronunțe într-o cauză asupra aspectelor de fapt și de drept deduse judecății și să analizeze în ansamblul speței problema vinovăției sau nevinovăției inculpatului, aceasta nu poate, pentru motive de echitate a procedurii, să hotărască asupra acestor aspecte fără o apreciere directă a declarațiilor făcute personal de către inculpatul care afirmă că nu a comis fapta considerată infracțiune (Hotărârea din 26 mai 1988, pronunțată în Cauza *Ekbatani împotriva Suediei*, paragraful 32, Hotărârea din 8 iunie 2010, pronunțată în Cauza *Andrescu împotriva României*, paragraful 64, și Hotărârea din 21 septembrie 2010, pronunțată în Cauza *Marcos Barrios împotriva Spaniei*, paragraful 32). De asemenea, Curtea de la Strasbourg a arătat că, deși o procedură care se derulează în lipsa acuzatului nu este în sine incompatibilă cu prevederile art. 6 din Convenție, ne aflăm totuși în fața unei denegări de dreptate atunci când o persoană condamnată *in absentia* nu poate obține ulterior ca o instanță să o audieze în mod nemijlocit și să statueze din nou asupra acuzației, în fapt și în drept, atât timp cât nu s-a stabilit în mod neechivoc că a renunțat la dreptul său de a se înfățișa și de a se apăra personal (Hotărârea din 12 februarie 1985, pronunțată în Cauza *Colozza împotriva Italiei*, paragraful 29, Hotărârea din 13 februarie 2001, pronunțată în Cauza *Krombach împotriva Franței*, paragraful 85, și Hotărârea din 18 mai 2004, pronunțată în Cauza *Somogyi împotriva Italiei*, paragraful 66) ori că a intenționat să se sustragă de la proces (Hotărârea din 14 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Medenica împotriva Elveției*, paragraful 55). În Hotărârea din 6 octombrie 2015, pronunțată în Cauza *Coniac împotriva României*, paragraful 51, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit că, potrivit jurisprudenței sale, informarea persoanei cu privire la acțiunea penală îndreptată împotriva sa este un act procedural de o asemenea importanță încât trebuie să se efectueze în conformitate cu cerințele procedurale și materiale care pot garanta exercitarea efectivă a drepturilor inculpatului, cunoașterea vagă și neoficială nefiind suficientă (Hotărârea din 1 martie 2006, pronunțată în Cauza *Sejdovic împotriva Italiei*, paragraful 99, Hotărârea din 23 mai 2006, pronunțată în Cauza *Kounov împotriva Bulgariei*, paragraful 47, și Hotărârea din 31 ianuarie 2012, pronunțată în Cauza *Stoyanov împotriva Bulgariei*, paragraful 34). Or, întrucât dispozițiile art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală condiționează admisibilitatea cererii de redeschidere a procesului penal de neîndeplinirea procedurii de citare în mod formal — fără ca legiuitorul să facă vreo referire la situația persoanelor care, deși au fost citate formal, nu au avut cunoștință de desfășurarea procesului, în sensul că nu au fost informate personal în această privință —,

în realitate, textul de lege criticat nu constituie un remediu în cazul judecării în lipsă a unei persoane condamnate în vedere prevederile art. 6 raportate la cele ale a Convenție. Altfel spus, dacă, de exemplu, inculpatul a în mod formal, prin afișare la sediul instanței, fără ca să aibă cunoștință de desfășurarea procesului penal interpretare restrictivă a dispozițiilor art. 466 alin. (2) de procedură penală s-ar putea susține că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a căii extraordinare de discuție. În acest fel, de fiecare dată când procedura este astfel îndeplinită (adică în marea majoritate a persoanelor judecate în lipsă nu va avea la îndemână un efectiv pentru a putea cere rejudecarea cauzei în prezența Or. în Hotărârea pronunțată în Cauza *Coniac României*, citată mai sus, la paragraful 57, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit că se poate spune că pe ansamblu a fost echitabil dacă acuzatului i s-a permis hotărârea de condamnare în lipsă și a avut dreptul să prezente la ședința instanței de apel, deschizând posibilitatea unei noi examinări în fapt și în drept (Decizia din 9 septembrie 2003 cu privire la admisibilitatea nr. 30.900/02, pronunțată în Cauza *Jones împotriva Unității*). Autorul excepției arată că situația sa este mai gravă decât cea analizată de Curtea de la Strasbourg în Cauza *Coniac împotriva României*, având în vedere că prezența red din cauza menționată a fost asigurată în căile de atac.

6. **Judecătoria Cluj-Napoca** apreciază că exci neconstituționalitate este întemeiată, întrucât dispoziții alin. (2) din Codul de procedură penală conc admissibilitatea cererii de redeschidere a procesului neîndeplinirea procedurii de citare în mod formal. Foi asupra căreia se stăruie nu duce însă la concluzia că a fost judecat în lipsă, fără ca acesta să fi fost informat asupra procedurii penale întreprinse împotriva asemenea, arată că normele edictate de legiuitorul sunt clare, precise și previzibile și în privința efectelor cu întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de asupra îndeplinirii actului la modul real, iar nu doar si formal. Astfel, este necesar să fie folosiți termeni su clari pentru ca fiecare justițiabil să beneficieze de o procedură adecvată împotriva arbitrarului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 133/2010 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, încheierea de sesizare a fost comunicată președinului și membrilor Curții Constituționale, Guvernului și Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală reprezintă norme de procedură și nu sunt de natură să aducă atingere prin aplicare constituționale privind dreptul părților la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci, dintr-o perspectivă procedurală, reprezintă o garanție a acestor drepturi. Invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 712 din 27 octombrie 2015.

9. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere transmis Curții Constituționale și reținut în Decizia nr. 712 din 27 octombrie 2015 și nr. 736 din 3 noiembrie 2015 în sensul că dispozițiile art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

4

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 219/18.III.2020

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 466 alin. (2) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. 102 pct. 276 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar dispozițiile art. 466 alin. (2) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins: „(2) Este considerată judecată în lipsă persoana condamnată care nu a fost citată la proces și nu a luat cunoștință în niciun alt mod oficial despre acesta, [...]”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind tratatele ratificate de Parlament și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 466 alin. (2) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală împiedică redeschiderea procesului penal în cazul în care persoana condamnată a fost citată la proces sau a luat cunoștință în alt mod oficial despre acesta. Or,

în speță, instanța de judecată a admis cererea de red a procesului penal, reținând că persoana condamnată judecată în lipsă, deoarece nu a fost citată la proces și cunoștință în niciun alt mod oficial despre acesta.

15. Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate de instanțele judecătorești [...] privind neconstituționalitatea legii sau ordonanței ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea [...]”. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că „*le soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea de lege criticate în cauza dedusă judecării, cât și prezența excepției de neconstituționalitate în desfășurarea și condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi și exigențele impuse de prevederile art. 29 alin. (1) c nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidenței textului de lege în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificată, în primul rând, prin prisma efectelor unei eventuale constatări de neconstituționalități a dispozițiilor de lege criticate (Decizia nr. 8/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15 și Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 13 și Decizia nr. 329 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 14 septembrie 2017, paragraful 13 și Decizia nr. 462 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 25 septembrie 2017, paragraful 13, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 20 decembrie 2018, paragraful 13, Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 23 aprilie 2018, paragraful 18, Decizia nr. 339 din 22 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 august 2018, paragraful 18, și Decizia nr. 407 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 noiembrie 2019, paragraful 13).

16. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală este inadmisibilă, întrucât nu există legătură între dispozițiile criticate și soluționarea cauzei, în sensul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grebel Bela Attila în Dosarul nr. 3.665/211/2016 al Judecătorei Cluj-Napoca. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Cluj-Napoca și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 219/18.III.2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 854

din 17 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 alin. (3)
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Cooperativa Meșteșugărească „Crinul” — S.A. din Rădăuți în Dosarul nr. 1.004/285/2016 al Judecătoriei Rădăuți și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 767D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a acesteia. Consideră că nu poate fi reținută critica prin raportare la art. 16 din Constituție, arătând că reglementarea ce face obiectul excepției se justifică prin faptul că încă de la introducerea cererii de chemare în judecată pârâtul cunoaște pretențiile reclamantului și, în consecință, știe dacă este necesar să cheme sau nu în garanție o altă persoană, pe când în cazul reclamantului, o astfel de necesitate poate să rezulte ca urmare a susținerilor pârâtului cuprinse în întâmpinare sau în cererea reconvențională. Totodată, în considerarea principiului exercitării cu bună-credință a drepturilor și a libertăților, dacă știe că se impune să cheme un terț în garanție, pârâtul trebuie să indice de la bun început acest lucru. De altfel, dacă nu formulează cerere de chemare în garanție, pârâtul are oricând la îndemână posibilitatea introducerii unei acțiuni principale. De asemenea, acestuia i se poate opune excepția procesului rău condus, *exceptio mali processus*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.004/285/2016, **Judecătoria Rădăuți a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Cooperativa Meșteșugărească „Crinul” — S.A. din Rădăuți într-o cauză având ca obiect soluționarea unei „acțiuni în daune delictuale”.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât pârâtul este lipsit de posibilitatea de a formula o cerere de chemare în garanție după expirarea termenului de depunere a întâmpinării, atunci când este posibil ca acest mijloc procesual să fie singura lui apărare validă. Se arată că reclamantul are posibilitatea ca prin răspunsul la întâmpinare să propună probe noi, astfel cum s-a întâmplat chiar în procesul în care a fost ridicată excepția. Precizează că reclamantul poate introduce în mod intenționat o cerere de chemare în judecată aparent neîntemeiată, care să determine lipsa unui răspuns — sau cel mult un răspuns minimal — de la pârât, prin întâmpinare. După aceasta, prin răspunsul la

întâmpinare, reclamantul își poate prezenta adevărat pe care își bazează pretențiile, moment în care pârâtul poate face o cerere de chemare în garanție, chiar de acest lucru. Se susține că se restrâng dreptul la a dreptul de acces liber la justiție, în condițiile în care chemare în garanție este considerată o adevărată acțiune. Tot încalcă și principiul egalității în drepturi, întrucât nu s poziția de superioritate pe care o are reclamantul față în ceea ce privește posibilitatea de a formula o cerere de chemare în garanție, cu referire la termenul în care o cerere poate fi formulată. În același timp, este exclusiv pârâtului ca printr-o cerere reconvențională să invoce o cerere de chemare în garanție, chiar dacă în această situație el are o poziție similară cu reclamant. Se critică, de asemenea, și situația diferit termenul pe care îl are intervenientul principal pentru a cerere de chemare în garanție, arătându-se că limitarea pârâtului de a invoca o cerere de chemare în garanție bază o justificare rezonabilă, astfel că se încalcă și a Constituție în ceea ce privește dreptul la un proces echilibrat.

6. **Judecătoria Rădăuți** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președintelui și membrilor Curții Constituționale, a două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, în opinia sa, textul de lege aduce atingere prevederilor din Legea fundamentală de autoarea excepției.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examined încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, și punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului, Avocatului Poporului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile art. 73 din Codul de procedură civilă. Din motivele următoare:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, prevederile art. 73 din Codul de procedură civilă. Din motivele următoare, excepția rezultă că autoarea acesteia critică doar o parte din prevederile art. 73 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care au conținut normativ: „(3) Cererea [de chemare în garanție] de pârât se va depune în termenul prevăzut pentru depunerea întâmpinării înaintea primei instanțe, iar dacă întâmpinarea este obligatorie, cel mai târziu la primul termen de judecată.”

12. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 121 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție și Dreptul la apărare*.

13. Examined excepția de neconstituționalitate, observă că instituția chemării în garanție, reglementată de art. 72—74 din Codul de procedură civilă, consacră o intervenție forțată într-un proces prin utilizarea ceficienței administrarea justiției, întrucât o astfel de intervenție asigură posibilitatea de a solicita judecarea în cadru

proces atât a acțiunii principale, cât și a acțiunii în garanție sau în despăgubiri pe care ar putea să o formuleze și în mod separat, prin promovarea unei acțiuni distincte. Scopul părții care apelează la acest procedeu de extindere a cadrului procesual este acela de a-și asigura despăgubirea în cazul în care soluția pronunțată i-ar fi defavorabilă, valorificându-și pe cale incidentală dreptul de a fi garantat sau despăgubit.

14. Autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate susține că sunt nesocotite dispozițiile art. 16 și 21 din Constituție ca urmare a faptului că prevederile de lege criticate stabilesc pentru pârât un termen diferit de cel pe care îl are la dispoziție reclamantul pentru depunerea cererii de chemare în garanție. Astfel, dacă cererea făcută de reclamant sau de intervenientul principal trebuie depusă cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe, în ceea ce privește cererea făcută de pârât se prevede că aceasta se va depune în termenul prevăzut pentru depunerea întâmpinării înaintea primei instanțe — adică în 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată, conform art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă —, iar dacă întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la primul termen de judecată.

15. Prin prisma unor critici formulate din aceeași perspectivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra prevederilor similare cuprinse în art. 61 din Codul de procedură civilă din 1865, statuând că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, Curtea a reținut că accesul liber la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile instituite de lege. În consecință, prin reglementările cuprinse în art. 61 din Codul de procedură civilă din 1865, referitoare la termenele până la care reclamantul, respectiv pârâtul, poate depune cererea de chemare în garanție, legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite. Curtea a constatat că, în aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă nici accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești, în termenul legal, cu cererea de chemare în garanție. Mai mult, obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților. În acest sens sunt Decizia nr. 913 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, Decizia nr. 209 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 6 mai 2008, Decizia nr. 815 din

3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 580 din 16 august 2010, Decizia nr. 227 din 15 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, din 11 mai 2011.

16. Întrucât criticile de neconstituționalitate formulate de față privesc aceleași aspecte, prin raportare la dispoziții din Legea fundamentală și având în vedere intervenit elemente noi, de natură să determine sc jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și conși cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate.

17. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia, în care, prin răspunsul la întâmpinare, reclamantului adevăratele probe pe care își bazează pretențiile, pâr mai avea posibilitatea de a formula o cerere de ch garanție, Curtea constată că nu poate fi reținută, întru regulilor instituite prin art. 254 din Codul de proced probele se propun, sub sancțiunea decăderii, de către prin cererea de chemare în judecată, iar de către p întâmpinare. Dovezile care nu au fost propuse în aceș nu vor mai putea fi cerute și încuviințate în cursul p decât în anumite cazuri expres precizate de lege, s atunci când necesitatea probei rezultă din modificari când nevoia administrării probei reiese din c judecătorească și partea nu o putea prevedea, căr învederează instanței că, din motive temeinic justific putut propune în termen probele cerute, când adm probei nu duce la amânarea judecării sau când exist expres al tuturor părților. Așadar, pârâtul va cunoaște reclamantului și probele pe care acestea se sprijină i comunicarea cererii de chemare în judecată, nemaieș regulă, un alt moment procedural în care să fie propunerea de noi probe de către reclamant. Prin ră: întâmpinare, reclamantul nu va putea propune alte pr cele pe care deja le-a considerat a fi necesar demonstrarea pretențiilor sale exprimate în cererea de în judecată. Este adevărat că, până la primul termen la legal citat, reclamantul își poate modifica cererea de potrivit art. 204 alin. (1) din Codul de procedu propunând, în mod corespunzător și probe noi, dar : nu impetează asupra dreptului pârâtului de a re chemarea în garanție. Aceasta, deoarece, potrivit menționat, într-o asemenea situație, instanța va amânarea pricinii și comunicarea cererii modificate pé vederea formulării întâmpinării, fiind aplicabile în m prevederile criticate în cauza de față, care îi permit ac formuleze până la acest nou moment procesual c chemare în garanție. Prin urmare, nu se poate susține referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la un proces din perspectiva mijloacelor de apărare de care dispur cursul procesului.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, pre art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Cooperativa Mesteșugărească, S.A. din Rădăuți în Dosarul nr. 1.004/285/2016 al Judecătorei Rădăuți și constată că prevederile art. 73 alin. (3) din procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Rădăuți și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 219/18.III.2020

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITAT
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRAL**

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

De acord
PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN**ORDONANȚĂ MILITARĂ**
privind unele măsuri de primă urgență care privesc aglomerările de persoane
și circulația transfrontalieră a unor bunuri

Având în vedere dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de regimul stării de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 21 ianuarie 1999, aprobată cu și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 și art. 4 alin. (2) din Decretul nr. privind instituirea stării de urgență la nivel național, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 16 martie 2020, ținând seama de evaluarea realizată de Comitetul Național pentru Situații de Urgență, aprobată prin Hotărârea 17 martie 2020,

pentru punerea în aplicare a dispozițiilor pct. 3—5 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 195/2020,

în temeiul art. 20 lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următoarea ordonanță militară:

Art. 1. — (1) Se suspendă activitatea de servire și consum al produselor alimentare și băuturilor alcoolice și nealcoolice, organizată de restaurante, hoteluri, cafeenele sau alte localuri publice, în spațiile destinate acestui scop din interiorul sau exteriorul locației.

(2) Este permisă organizarea, de către entitățile prevăzute la alin. (1), a activităților de comercializare a produselor alimentare și băuturilor alcoolice și nealcoolice, care nu presupun rămânerea clienților în spațiile destinate acestui scop, precum cele de tip „drive-in”, „room-service” sau livrare la client.

Art. 2. — Se suspendă toate activitățile culturale, științifice, artistice, religioase, sportive, de divertisment sau jocuri de noroc, de tratament balnear și de îngrijire personală, realizate în spații închise.

Art. 3. — (1) Se interzice organizarea și desfășurarea oricărui eveniment care presupune participarea a peste 100 de persoane, în spații deschise.

(2) Organizatorii evenimentelor organizate și desfășurate în spații deschise, ce presupun participarea a maximum 100 de persoane, sunt obligați să dispună măsuri care să asigure distanța de minimum 1 metru între participanți.

Art. 4. — (1) Conducătorii autovehiculelor de transport marfă cu capacitatea maximă autorizată mai mare de 3,5 t au obligația ca, în punctul de trecere a frontierei, să aibă asupra lor și să poarte mijloace individuale de protecție, precum dezinfectant, mănuși, mască pentru față, precum și să prezinte documente care atestă traseul de deplasare până la destinație.

(2) Conducătorii de autovehicule prevăzuți la alin. (1), care sosesc din „zone roșii” sau „zone galbene” ori au tranzitat aceste zone, nu se supun măsurilor de carantină sau izolare, dacă la prezentarea în punctul de trecere a frontierei nu manifestă simptomatologie asociată COVID-19.

Art. 5. — (1) Transportul dispozitivelor medicale și materialelor sanitare care asigură prevenția și tratarea afecțiunilor asociate COVID-19, precum și al medicamentelor cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor

autorizate de punere pe piață în România (Cănu vederea distribuiri în afara teritoriului României, este

(2) Transportul ansamblelor și subansamble echipamente medicale, fabricate în România pentru t externi, nu se supune interdicției prevăzute la alin. (1

Art. 6. — Măsurile de primă urgență, prevăzute la se aplică pe toată durata stării de urgență, în temen ore de la data publicării în Monitorul Oficial al Român

Art. 7. — (1) Se suspendă toate zborurile efe operatori economici aerieni spre Spania și din Spa România, pentru toate aeroporturile din România, perioadă de 14 zile. Măsura se aplică începând cu 18 martie 2020, ora 18.00, ora României.

(2) Se prelungeste măsura suspendării zborurilor de operatori economici aerieni spre Italia și din It România, pentru o perioadă de 14 zile, începând cu 23 martie 2020.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) nu se aplică efectuate cu aeronave de stat, zborurilor de transpor corespondență, umanitare sau care asigură servicii m urgență, precum și aterizărilor tehnice necomerciale.

Art. 8. — (1) Se interzice persoanelor izolate la carantinate sau intemate, ca măsură de prevenire a r COVID-19, să iasă din locația în care acestea au fos fără aprobarea autorităților competente.

(2) Măsura se aplică pe toată durata stării de urge data aplicării prezentei ordonanțe militare.

Art. 9. — (1) Sunt abilitate să asigure apl respectarea prevederilor prezentei ordonanțe militare
a) Poliția Română, Jandameria Română, poliț Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea pentru Protecția Consumatorului și conducătorii ai administrației publice locale, pentru măsurile pre art. 1—3;

b) Poliția de Frontieră Română și direcțiile de publică, pentru măsura prevăzută la art. 4;

8

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 219/18.III.2020

c) Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru măsura prevăzută la art. 5;

d) Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, pentru măsura prevăzută la art. 7;

e) Poliția Română, Jandameria Română, Poliția de Frontieră Română, poliția locală, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și structurile subordonate, direcțiile de sănătate publică și conducătorii autorităților administrației publice locale, pentru măsura prevăzută la art. 8.

(2) Nerespectarea măsurilor de primă urgență prevăzute la art. 1—8 atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Personalul instituțiilor prevăzute la alin. împuternicit să constate contravenții și să aplice sancțiuni în conformitate cu prevederile art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) Prezenta ordonanță militară se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică cu efect de la data de 18 martie 2020.

(2) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația de a informa publicul, prin mesaje difuzate regulat, pentru o perioadă de două zile de la data prevăzută la alin. (1), despre conținutul prezentei ordonanțe militare.

Ministrul afacerilor interne,

Marcel Ion Vela

București, 17 martie 2020.

Nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219/18.III.2020 conține 8 pagini.

Preț: 1,60 lei

ISSN 145